

tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om supplerende aktiveringstilbud til visse ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 29/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 16.05

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre støtter forslaget om at give supplerende aktivering til de lønmodtagere, der er på vej ud af dagpengesystemet, fordi de ikke har fået det fulde aktiveringstilbud, de har krav på. De lønmodtagere, der omfattes af denne ordning, er de ledige, der er startet i aktiveringsperioden fra 1. januar 1999 eller senere.

Det er Venstres politik, at vi skal have så mange borgere som overhovedet muligt til at blive en del af vores samfund, at deltage i det, at bidrage til det.

Vi skal gøre, hvad vi kan, for at borgere, der i en periode har fået det svært med ledighed, sygdom eller på anden måde er ramt, kan komme tilbage til arbejdsmarkedet og få en plads dér, udfylde en funktion, tjene penge, betale skat og få det netværk, som en arbejdsplads jo er for mange mennesker.

Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe folk fra passivitet til aktivitet.

Vi skal gennemføre den kulturrevolution, at det offentlige først og fremmest ser det som sin opgave at tilbyde borgerne job og ordinære lønninger på ordinære virksomheder frem for en passiv ydelse. Regeringen har bebudet, at den senere vil komme med et sådant helhedsorienteret oplæg til at få flere i arbejde. Og det forslag, vi behandler i dag, er en del af en sådan politik.

Forslaget fremsættes, da det viser sig, at der kan være ledige, der ved udløbet af den samlede

ydelsesperiode ikke er blevet aktiveret i 75 pct. af tiden i aktiveringsperioden. Loven her vil sikre, at de berørte ledige, der ikke har været aktiveret 75 pct. af aktiveringsperioden, vil få mulighed for supplerende aktivering efter ydelsesperiodens ophør. Formålet med denne aktivering er jo selvfølgelig at forbedre de lediges muligheder for at komme i reel beskæftigelse igen, og derfor anbefaler Venstre dette forslag.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, er en udløber af tredje fase af den aktive arbejdsmarkedspolitik fra 1998. For at give den ledige mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet blev der indført en regel om, at man skulle være i aktivering i mindst 75 pct. af aktiveringsperioden. På den måde kunne man give dem, der var kommet ud i lang ledighed, et tilbud om opkvalificering eller omskoling.

Af flere grunde er der en del ledige, der ikke har fået de tilbud, de var stillet i udsigt, primært på grund af indkøringsproblemer med edb-systemet Amanda. Derfor er det ret og rimeligt, at disse mennesker får den manglede aktivering for på den måde at skaffe sig mulighed for at få et ordinært arbejde. Opfyldelsen af dette krav er jo fundamental, efter at dagpengeperioden er sat ned fra 5 til 4 år, og særreglen om de 50-54-årige er fjernet.

Socialdemokratiet kan støtte dette lovforslag, men har nogle betænkeligheder ved udformningen af lovforslaget.

For det første må lovforslaget ændres, således at arbejdsformidlingen og a-kasserne, som jo er bekendt med, hvem der ikke har fået deres aktivering, skal give meddelelse til den pågældende for at tilbyde den resterende aktivering, og ikke, som det står i lovforslaget, at man kan henvende sig til den lokale a-kasse.

For det andet handler lovforslaget kun om de personer, der har mistet dagpengereetten her i år 2002. Vi mener, at lovforslaget også skal omfatte personer, der har mistet dagpengereetten i 2001.

Og for det tredje kan der være et problem i, at den ledige allerede er faldet ud af systemet, så et af kravene i dette forslag er, at man skal være medlem af en arbejdsløshedskasse.

De rejste bemærkninger håber vi kan indgå i et konstruktivt udvalgsarbejde, sådan at lovforslaget hurtigt kan komme til at fungere i praksis.

Det er vigtigt for alle de aktører, der er på området nu, at gøre en kraftanstrengelse for, at den supplerende aktivering fører til ordinært arbej-

de. Det er derfor meget beklageligt, at regeringen vil fjerne servicejobbene, som kunne være et godt tilbud.

Kl. 16.10

Bent Bøgsted (DF):

Loven her drejer sig om ledige på dagpenge, der siden 1. januar 1999 har været omfattet af et krav om en aktivperiode, dvs. i de sidste 3 år af den samlede ydelsesperiode. I den periode er der et krav om aktivering i mindst 75 pct. af denne 3-års-periode. Det skulle gerne være med til at skaffe den ledige et fast job, der skulle være tale om en kompetencegivende jobtræning og eventuelt et tilbud om uddannelse.

Der har desværre vist sig et svigt fra sandsynligvis arbejdsformidlingerne og a-kasserne, og det har betydet, at der er en del, der ikke har fået den slutaktivering, som de har krav på ifølge lovgivningen. Det skulle der jo gerne kunne rettes op på med det her lovforslag. Det er meningen, at aktiveringstilbuddet skal gives, før den arbejdsløse mister retten til dagpenge. Det er desværre ikke lykkedes, og det ser heller ikke ud til, at det vil lykkes med denne lov.

Tilbuddet skal ifølge loven gælde fra den 1. januar 2002, da det er det tidspunkt, at aktivperioden for 3 år udløber for de første, der er blevet omfattet af reglen om aktivering for 75 pct. af tiden i aktivperioden.

Desværre er der en del, der er gået over på kontanthjælp uden at have fået tilbud om en slutaktivering, og det ser heller ikke ud til, at dette lovforslag vil kunne hindre, at der er en del, der ender på kontanthjælp, før de får tilbudt slutaktiveringen.

I lovforslaget står der, at arbejdsformidlingen skal give tilbud om aktivering, hvis den ledige i 2002 mister retten til dagpenge, og den ledige fremsætter ønske om aktivering.

Det mener Dansk Folkeparti er en stor fejl. Problemet ligger i, at den ledige, der går på kontanthjælp, nemt mister forbindelsen til både arbejdsformidling og a-kasse. Derfor bør det være sådan, at den ledige skal modtage et tilbud om slutaktivering, før aktivperioden udløber, og hvis den ledige ikke modtager tilbuddet, bør dagpengeretten forlænges, indtil tilbuddet om aktivering er modtaget af den ledige. Så har arbejdsformidlingen gjort det, de skulle. Det bør også være sådan, at hvis den ledige ikke ønsker at modtage tilbuddet om aktivering, skal den le-

dige være klar over, at der så kun er kontanthjælp tilbage med de ulemper, der deraf følger.

Dansk Folkeparti ser derfor gerne, at det sidste aktiveringstilbud gives, før den ledige kun har kontanthjælp tilbage. Jeg vil derfor bede ministeren undersøge, om det kan lade sig gøre at få en ændring ind i loven, der siger, at den ledige skal modtage en skriftlig meddelelse om, at det er tid for en slutaktivering, før den ledige mister retten til dagpenge. Som jeg læser aktivloven, er det en ret, den ledige har, og derfor mener jeg, at det er en opfyldelse af loven, hvis den foreslåede ændring sker. Men med de ændringer, som jeg beder ministeren om at undersøge, kan vi støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det sidste her fra hr. Bent Bøgsteds side synes jeg var et godt forslag; det vil vi bestemt støtte fra Enhedslistens side. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Bent Bøgsted, om ikke det forholder sig sådan, at hvis en person ryger ud af arbejdsløshedssystemet, fordi vedkommende simpelt hen har været for længe på arbejdsløshedsunderstøttelse, så er det altid arbejdsformidlingens eller systemets skyld på en eller anden måde. For hvis vedkommende ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet eller har sagt nej til at få tilbud om arbejde, så skulle vedkommende jo ryge ud af den grund, og ikke fordi vedkommende har været arbejdsløs for længe. Og omvendt: Hvis vedkommende står til rådighed for arbejdsmarkedet og er klar til at arbejde, jamen så er det arbejdsformidlingens opgave at finde et job til vedkommende, og så burde vedkommende holdes skadesløs.

Så er det ikke altid en systemfejl, hvis en person, der kan og vil arbejde, ryger ud af systemet, fordi vedkommende har været arbejdsløs for længe?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at den ledige selvfølgelig skal have det tilbud, som den ledige har krav på, og hvis ikke den ledige får de tilbud, så er det systemets skyld. Men i de tilfælde, hvor den ledige får tilbudene og så ikke ønsker at modtage tilbuddet, jamen så er det den lediges egen skyld, at vedkommende ryger ud af systemet. Jeg håber, at det er svar nok.

Kl. 16.15

Lars Barfoed (KF):

Det har desværre vist sig, at der er ledige, som i aktivperioden siden 1999 ikke har været omfattet af aktivering i disse mindst 75 pct. af 3-årsperioden, som de egentlig skulle, og derfor synes vi også fra konservativ side, at det kun er rimeligt, at de pågældende nu sikres tilbud om supplerende aktivering, samt selvfølgelig at de i en sådan periode med supplerende tilbud kan modtage ydelser m.v. svarende til den ret, man i øvrigt har i aktiveringsperioden.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det her jo kun er en lappeløsning. Regeringen vil i efteråret fremlægge en plan for at få flere i arbejde. Den reform af beskæftigelsespolitikken, der finder sted i den forbindelse, skulle gerne bidrage til, at endnu flere kan få helt udstøttet, almindeligt arbejde på lige fod med alle andre. Det må være målsætningen, at vi når dertil, så vidt det overhovedet er muligt.

Derfor kan vi også støtte, at vi gennemfører dette forslag som en midlertidig foranstaltning for indeværende år under afventning af den reform af beskæftigelsespolitikken, der gerne skulle sikre flere i arbejde som et af de vigtigste indsatsområder for denne regering.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg synes, det lyder udmærket, at Det Konservative Folkeparti vil være med til at hjælpe de ledige, der er kommet i klemme her.

Jeg vil så gerne spørge hr. Lars Barfoed, om han ikke synes, at det er en god idé, at vi også tager de ledige, der er faldet ud i 2001, og de, der er faldet helt ud af systemet og ikke er medlem af en a-kasse, med, når det nu er systemet, der ligesom har fejlet her.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jo, og der er sikkert mange forsømmelser fra den tidligere regerings periode, som vi skal overveje at rette op på. Jeg tør ikke tage stilling til de forskellige forslag til ændringer, som man har fra de forskellige ordføreres side her i dag, men vi vil da fra regeringspartierne side lytte til de forskellige forslag, der måtte være, og de forskellige indvendinger, der måtte være til det her forslag, og så se på dem under udvalgsarbejdet, men jeg ønsker ikke på nuværende tidspunkt at give nogen tilsagn.

Ole Sohn (SF):

Det er jo lidt vanskeligt at starte med at skælde ud på regeringens forslag, eftersom det jo er en delvis imødekommelse af en kritik, som SF har rejst år efter år under den forrige regering af, at man havde en lov, som udtrykkelig gjorde opmærksom på, hvad folk havde af rettigheder og pligter, hvorefter flertallet bag arbejdsmarkedsforliget, den daværende regering og V- og K-partierne, alene tolkede det som et udtryk for, hvad folk havde pligt til og ikke, hvad de har ret til.

Derfor har SF flere gange stillet beslutningsforslag om, at man skulle sikre, at arbejdsløse fik den aktivering, som de i henhold til reglerne havde krav på. Det er jo egentlig lidt besynderligt, at man er nødt til at stille et lovforslag for at sikre, at loven bliver overholdt, men det har altså været nødvendigt. Indtil valget var Det Konservative Folkeparti og Venstres opfattelse, at man ikke skulle overholde loven. Det har glædeligvis ændret sig, og det vil jeg gerne takke for. Men der er altså nogle problemer i lovforslaget, som det er skruet sammen.

Så vil jeg sige, at jeg jo normalt ikke bliver fornærmet eller vred over, at folk har en anden opfattelse end mig, men jeg vil gerne sige, at jeg bliver fornærmet, når en minister overhovedet ikke reagerer på de spørgsmål, der bliver stillet fra talerstolen. Jeg mener ikke, at jeg generer andre folk, og så føler jeg heller ikke, at der er grund til, at en minister skal optræde hovskisnovski over for Folketinget.

Derfor vil jeg gerne bede ministeren om fra talerstolen her i dag kommentere spørgsmålene, som er rejst i lovforslaget, og som også Socialdemokratiets og Dansk Folkepartis ordførere rejste, om de svagheder, der ligger i lovforslaget. Der er spørgsmålet om, hvorvidt det skal gælde for folk, der glider ud af systemet i år, eller om man også skal tage dem fra 2001 med. Det synes jeg er en bemærkning, som ministeren bør kommentere og ikke bare, når behandlingen af lovforslaget er overstået, vifte med hånden og sige, man ingen kommentarer har til, så det er sådan set en opfordring.

Kl. 16.20

Det andet er, at når folk glider ud af dagpengesystemet, fordi de ikke har fået den aktivering, de i henhold til loven har krav på, er den logiske konsekvens, at vi må finde en eller anden løsning, så vi redder de folk, som også hr. Bent Bøgsted var inde på. Vi er nødt til at finde

en eller anden løsning, så vi redder de personer, som er faldet ud uden egen skyld.

Det sidste er, at jeg synes, man må indrette loven sådan, at systemet er til for borgernes skyld og at det ikke er borgerne, der skal opdage, hvad systemet gør – forstået på den måde, at borgerne af sig selv skal finde ud af, at vi har ændret loven. Eftersom pressen jo ikke interesserer sig for arbejdsmarkedspolitik, kommer der ikke noget som helst herfra, og hvis ikke systemet af sig selv melder ud til lokalsystemerne og til de arbejdsløse, som ikke har fået, hvad loven giver dem ret til, opdager de det jo aldrig. Derfor mener jeg, at også her skal den nye regering leve op til sit eget slogan om borgerne før systemet.

Jeg mener, vi skal skrue loven sammen på en sådan måde, at systemet bliver udfarende; at vi kommer frem til en borgernær service og dermed også sikrer, at de folk, der er blevet berørt af den manglende aktivering, som de har ret til, også bliver gjort opmærksom på det, så vi kan hjælpe dem i gang igen. Det er nogle af de spørgsmål, som jeg håber, at ministeren vil give sig tid til at svare på.

Anders Samuelsen (RV):

Nu har servicejobbene aldrig nogen sinde været en radikal opfindelse; jeg tror, jeg har brugt det begreb, at det ikke er en tidsalder, der er groet i vores baghave. Men vi har indgået et forlig om dem, det forlig bakker vi fuldstændig op, og derfor støtter vi også dette lovforslag... Undskyld, jeg beklager, jeg er kommet til at blande to lovforslag sammen, så jeg starter en gang til:

Det lovforslag, som ligger her – nu har man allerede hørt en del af min næste ordførertale, så kan man glæde sig over det – støtter vi op om, fordi man med det forsøger at redde dem, som ryger ud over kanten, fordi de ikke har fået den aktivering, de har krav på. Hr. Ole Sohn påpegede klart problemstillingen.

Vi vil også godt have lov til at bakke op om de spørgsmål, som er blevet stillet fra forskellige partiers side. Faktisk kan man jo sige, at alle fra den yderste højrefløj til venstrefløjen, i hvert fald personificeret i hr. Ole Sohn, har været enige om, at der er en række problemstillinger, som skal løses, og som vi skal have svar på under udvalgsarbejdet, og det vil vi også følge meget nøje fra Det Radikale Venstres side.

Men som udgangspunkt er vi altså positive over for dette forslag, og så skal jeg vende tilbage til det andet lidt senere.

Søren Søndergaard (EL):

Da dette forslag første gang blev omtalt i pressen i december sidste år, var det med overskrifter a la »Beskæftigelsesministeren vil redde de ledige fra at falde ud af dagpengesystemet«. Men træerne vokser ikke ind i himlen, og forslaget går jo ikke ud på det.

Forslaget er først og fremmest en meget, meget, meget lille lap på et sygt system, hvor alt for mange holdes uden for det ordinære arbejdsmarked, og hvor tusinder af arbejdsløse står over for at falde ud af dagpengesystemet. Hvor mange tusinder har beskæftigelsesministeren ikke kunnet oplyse i svarene på de spørgsmål, jeg har stillet ham.

Enhedslisten kan selvfølgelig ikke have noget imod, at en gruppe arbejdsløse får mulighed for at udsætte det tidspunkt, hvor kontanthjælp eller ingenting truer, et kort stykke tid, og hvis nogle af disse arbejdsløse skulle være så heldige at komme i et ordinært arbejde, vil vi selvfølgelig være glade. I den forstand kan man sige, at det foreliggende forslag er bedre end ingenting. Men det er mildt sagt mangelfuldt, når udgangspunktet burde være, at ingen arbejdsløse kan miste dagpengeretten uden at have fået tilbudt et rimeligt stykke ordinært arbejde. Det er jo det, der bør være udgangspunktet.

Så kan man sige: Jamen der er nogle folk, der ikke vil arbejde, osv. Ja, hvis der er folk, der ikke vil arbejde, hvis der er folk, der ikke tager de ting, der bliver tilbudt, skal de ud af a-kasse-systemet. Men vi snakker som udgangspunkt om folk, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, er villige til at arbejde og kan bestride de job, de er uddannet til, eller som ligger inden for deres mulige kompetence. De burde ikke kunne miste dagpengeretten, men det er desværre en stor gruppe.

KL 16.25

Hvor mange arbejdsløse faldt ud i 2001? Det spørgsmål er blevet stillet, og jeg håber, ministeren kan oplyse mere om det. Alene i SiD har der været tale om 900 personer, og hvad vil ministeren gøre for den store gruppe?

Også for de personer, der tilsyneladende er omfattet af forslaget, er der problemer. For det første skal de selv henvende sig i arbejdsformidlingen og anmode om supplerende aktivering. Her burde initiativet komme fra dem, der ikke har opfyldt deres forpligtelse, nemlig arbejdsformidlingen.

For det andet har den arbejdsløse ikke ret til at afslå et tilbud om supplerende aktivering,

hvis han eller hun ikke synes, det er godt nok. Det tyder ikke på, at der vil være tale om at aftale en handlingsplan for den supplerende aktivering i enighed. Der bliver snarere tale om et sici-liansk tilbud, hvor man ikke har ret mange muligheder for at sige nej.

For det tredje indeholder forslaget absolut ingen mulighed for, at den supplerende aktivering kan strække sig det mindste ud over, hvad der skal til for at opfylde 75-pct.s-kravet. Hvis nu det er sådan, at et eller andet uddannelses-tilbud, der for alvor kunne forbedre den arbejdsløses beskæftigelsesmuligheder, er på 6 uger, men den arbejdsløse kun har 4 uger til gode, hvad så? Så vidt jeg forstår ministerens svar, kan de 6 ugers kursus ikke blive til noget, selv om det vil forbedre mulighederne.

Jeg er bange for, at det vil vise sig, at alt for få af de arbejdsløse, som står i denne situation, vil få glæde af den supplerende aktivering. Mange vil ikke deltage, og derfor vil mange fortsat falde ud af dagpengesystemet, uden at de har gjort sig skyldige i noget som helst andet end det at være uforskyldt arbejdsløse.

På den baggrund er det klart, at det ikke er næsegrus beundring for forslagens rækkevidde eller perspektiv eller visioner, som får Enhedslisten til at sige, at hvis vi kan få løst nogle af problemerne, er det o.k., og så støtter vi forslaget. Det er udelukkende, fordi det er en smule bedre end ingenting.

Ole M. Nielsen (KRF):

Dette lovforslag kan Kristeligt Folkeparti, jeg havde nær sagt selvfølgelig, støtte. Det er jo ikke kun et spørgsmål om at reparere Amandas elendighed, det er desværre – bagklogskab har man selvfølgelig som regel nok af – en reparation af et system, som fra starten var alt for optimistisk.

Jeg husker desværre tydeligt, at da vi lavede arbejdsmarkedsreformen i efteråret 1998, kritiserede jeg statsministeren og arbejdsministeren for deres optimistiske udtalelser om, at nu var der brug for alle, så nu kunne vi godt afkorte dagpengeperioden. Jeg kan tydeligt huske, at jeg ikke rigtig troede på det, og jeg troede heller ikke, at det var realistisk at aktivere i 75 pct. af tiden. Men vi gik med til det, fordi reformen indeholdt nogle fornuftige ting, fordi der var grund til at gøre noget, og fordi de mennesker, der havde ansvaret for administrationen, troede på den.

Forholdet dengang var ligesom nu, når den nuværende regering vil skære i Told og Skat; så kan vi ikke gøre andet end at sige: Det må de

selv ligge og rode med, vi vil bare ikke finde os i, at der bliver åbnet op for fup og svindel. Men det er kun regeringen, der kan vurdere, om det er rimeligt, og om det kan lade sig gøre. Det kan vi andre jo ikke. Sådan er det også med forslaget her.

Vi støttede arbejdsmarkedsreformen, fordi den egentlig var fornuftig; men den byggede på et forkert grundlag. Jeg mener principielt, at dagpengereetten er uendelig, for den er en erstatning for en tabt mulighed for at få job. Til gengæld vil vi – og det kan jeg forstå vi er helt enige med Enhedslisten i – selvfølgelig kræve noget af folk. Folk skal efter min mening være til rådighed, de skal være villige til at tage et job, de skal være villige til at tage en uddannelse, de skal være villige til forandring, og de skal være villig til mobilitet, både fagligt og geografisk. Men er samfundet ikke indrettet sådan, at der er arbejde til rådighed, og man har opnået at blive medlem af en a-kasse, er dagpengene altså den erstatningsmulighed, man har for tabt arbejdsfortjeneste. Sådan er det.

Derfor er dette lovforslag selvfølgelig rimeligt og nødvendigt, men jeg tilslutter mig gerne det spørgsmål, som er stillet af Socialdemokraterne og SF: om man ikke også burde samle op bagude, samle dem op, der allerede er røget ud. Jeg sætter også spørgsmålstegn ved effektiviteten af de kursusuddannelsesmuligheder, der findes; Har de en reel jobforbedrende effekt, så vi taber så få som muligt eller slet ingen af dem, som virkelig ønsker og har evne til at bidrage til samfundet?

Vi kan støtte forslaget med de spørgsmål.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg synes, det virker, som om jeg ikke er den eneste, der blander to ting sammen, for som jeg forstår systemet, går der omkring 650.000 gennem vores arbejdsmarkedssystem om året, og vi er oppe på, at der måske er 2.000-3.000, der ryger ud over kanten efter 4 år. Men hvis dagpengeperioden var 10 år, ville der også være nogle, der røg ud over kanten.

Det har egentlig ikke noget at gøre med, at dagpengeperioden er for kort. Det har noget at gøre med, at man ikke lever op til, at folk skal aktiviseres i 75 pct. af tiden. Det er dét, der er problemet, og det har egentlig ikke noget med dagpengeperiodens længde eller aktivperiodens længde at gøre. Det har noget at gøre med, hvor

vidt systemerne fungerer tilstrækkelig effektivt og tilstrækkelig målrettet. Det er dét, der er problemstillingen. Systemet har ikke levet op til det, det skal, for nogles vedkommende, og derfor er vi med på at prøve at lappe på det og støtter regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det kan jo være rigtigt, men situationen er, at folk måske er blevet aktiveret i 75 pct. af tiden og alligevel ryger bagud. Det er der desværre nogle der gør, og det mener jeg faktisk ikke er rimeligt. Man kan jo bo i en egn af landet, hvor arbejdsløsheden er så stor, at der ikke er rimelige muligheder for at forvente, at man kan få et job inden for sit område. Det er muligt, at der skal kræves større faglig og geografisk mobilitet osv., det er jeg helt med på, men når man ellers lever op til kravene, bør man ikke kunne ryge ud af bagenden af systemet. Det er det, jeg mener.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg beklager, at jeg forlænger debatten, og jeg skulle egentlig også tilbage til Horsens. Men jeg må spørge hr. Ole M. Nielsen: I hvor høj grad er vi klar over, om de, der ryger ud af systemet, netop ryger ud, fordi de ikke lever op til kravene, når det kommer til stykket, og egentlig slet ikke burde være i det system? Vi ved godt, at der tidligere har været mange, der har puttet sig i dagpengesystemet, selv om de ikke burde være dér, men burde være i et andet system, hvor man kunne gøre noget mere for dem, eller være på førtidspension. Det er vel ikke sådan, at fordi man er i systemet, lever man pr. definition faktisk også op til kravene?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nej, men sådan mener jeg det burde være. Tingene hører sammen, ret og pligt kan ikke adskilles i det system.

Når jeg kom ind på noget, som hr. Samuelsen ikke mener hører hjemme i systemet, var det en slags efferrationalisering af den arbejdsmarkedsreform, som vi lavede i sin tid, og som dette forslag er en konsekvens af. Det er selvfølgelig en nødvendig opretning af et for dumt, for dårligt og forkert system.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg takker for tilslutningen til forslaget, hvor vi, som hr. Ole M. Nielsen siger, retter op på det problem, der er opståelse i forbindelse med 75-pct.s-aktiveringen.

Til hr. Bøgsted og andre, der har rejst det spørgsmål, om man direkte kan kontakte dem, der er omfattet af kravet: Jeg vil vende tilbage til og prøve at give et svar på, om det kan lade sig gøre.

Jeg har forstået det sådan, at man i forbindelse med den seneste afkortning af dagpengeperioden indførte et krav om 75 pct.s aktivering for dagpengemodtagerne. Personer, der faldt ud i 2001, var dog ikke omfattet af 75-pct.s-kravet, og det er derfor, lovforslaget er opbygget, som det er. Der var ikke noget 75-pct.s-krav dengang, og man kan ikke give supplerende aktivering for noget, der ikke har været krævet. Derfor synes jeg, at vi stod i en lidt umulig situation, fordi den ordning, man vedtog, omfattede dem, der faldt ud i 2002, mens de, der faldt ud i 2001, ikke var omfattet af et 75-pct.s-aktiveringskrav.

Med hensyn til de andre spørgsmål, der er rejst, vil vi naturligvis stå til Arbejdsmarkedsudvalgets disposition og besvare alle spørgsmål så godt, vi kan.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ophævelse af lov om service-job.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 29/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.